

[Nørgaard-Sørensen]

var der 17.500 praktikpladssøgende, hvilket er en forbedring på ca. 2.000.

Man kan vel ikke med rette fortolke disse tal, som om der ikke er nogen problemer. Det er uacceptabelt store tal for praktikpladssøgende, og det er faktisk, som om man i dag har prøvet at påstå, at der stort set ikke er flere problemer på området. Det er der i hvert fald.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan helt bekræfte, at LO og DA ikke er begejstrede for dette forslag. Det havde vi bestemt heller ikke ventet. Og som sagt: hvis vi kan finde en mekanisme, som er mere spiselig, er vi åbne. Jeg har haft indtil flere gode forslag, men der er jo mange hensyn at tage i denne sag. Kan der findes en bedre mekanisme, så lad os fremsætte de fornødne ændringsforslag.

Jeg skulle hilse fra finansministeren og sige, at han er overordentlig tilfreds med, at der bliver en provenugevinst i denne forbindelse. Jeg hørte intet i fru Connie Hedegaards tale, der talte imod dette, idet det afgørende, som jeg sagde, var, at der er enighed om, at der i 1986 skal ske denne anvendelse af pengene. Jeg sagde udtrykkelig, at hvad der skal ske i 1987 og fremefter, har vi god tid til at tale om, og det var spørgsmålet om 1987 og fremefter, fru Connie Hedegaard udtalte sig om.

Lære- og praktikpladssituationen blev sidste år forbedret med næsten 5.000. I år får vi en forbløffende stor forbedring igen. Jeg indrømmer, at det nok ikke bliver et løft på 5.000 én gang til, men det bliver i retning af de 5.000. Det er ikke umuligt, at det bliver et løft på 4.000. Jeg ved ikke, om man er klar over, hvor mange pladser det egentlig er. Det vil på to år sige et løft på 9.000, samtidig med at antallet af 16-årige nu for første gang falder. Hidtil er det jo steget. På trods af stigningen har vi fået et fald i antallet af lærer- og praktikpladssøgende på 3.000. Nu fortsætter stigningen, og samtidig begynder faldet i antallet af elever på basisåret. Så er det, vi for alvor kommer fra pladsmangel til elevmangel, og det er den situation, vi med dette forslag er ved at indrette os på.

(Kort bemærkning).

Nørgaard-Sørensen (S):

Jeg synes, undervisningsministeren er ekspert i at bagatellisere dette problem. Hvad ville undervisningsministeren sige til socialdemokratiet, hvis vi fremsatte forslag om, at man anvender penge fra f.eks. fonde i landbruget til helt andre formål, hvor landbrugsorganisationerne ville være lodret imod? Hvad ville undervisningsministeren sige til det? Han ville sandsynligvis sige, at det ville være en frækhed over for landbrugets organisationer. Det kunne man ikke tillade sig, og man skulle i hvert fald høre dem i forvejen og forhandle, osv.

Her er der ikke sket noget. Undervisningsministeren blæser højt og flot på LO og DA og kommer med et forslag om at bruge nogle penge på en fuldstændig besynderlig måde.

Nu var undervisningsministeren jo så venlig at fortolke fru Connie Hedegaards udtalelser. Jeg tror, fru Connie Hedegaard er i stand til at fortolke dem selv, og det vil jeg gerne bede hende om. Undervisningsministeren fortolkede fru Connie Hedegaard således, at hun først talte om, hvad der skulle ske i 1987 og fremefter. Er det rigtigt?

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

Da hr. Nørgaard-Sørensen øjensynlig har hørt godt efter min tale, må han jo også have lagt mærke til, at jeg udtrykkelig brugte ordet »permanent« om min tvivl ved denne ordning.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan forsikre hr. Nørgaard-Sørensen, at landbrugets arbejdsgivere har den samme mening som arbejdsgiverne i almindelighed om denne ordning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.